

Chrystus jako Ten, który ma całą władzę w niebie i na ziemi

Wersety biblijne: Mt 7:29; 21:24; Łk 5:24; Rz 9:21–22; Hbr 13:17.

I. Musimy zdefiniować władzę – Mt 7:29:

- A. Najlepsza definicja *władzy* brzmi: „moc lub prawo do wydawania rozkazów, podejmowania decyzji i egzekwowania posłuszeństwa, często wynikająca ze zwierzchniej pozycji lub posiadanych kompetencji”.
- B. W Biblii władza to moralne prawo do sprawowania zwierzchnictwa, które w ostatecznym rozrachunku pochodzi od Boga i ma w Nim swój początek.

II. Bóg jest najwyższą władzą; ma całą władzę – Rz 9:21–22:

- A. Boża władza reprezentuje Jego samego; Boża moc reprezentuje tylko Jego dzieła – Mt 21:24; Łk 5:24.
- B. Boża władza to w rzeczywistości sam Bóg; władza wypływa z Jego własnej istoty – Obj 22:1.
- C. Wszelka władza – duchowa, związana z pozycją i z rządami – pochodzi od Boga – 2 Kor 10:8; 13:10; J 19:10–11; Rdz 9:6.
- D. Gdy stykamy się z Bożą władzą, stykamy się z samym Bogiem – Iz 6:1–5:
 - 1. Spotkanie się z Bożą władzą jest tożsame ze spotkaniem się z Bogiem – Am 4:12.
 - 2. Uchybienie Bożej władzy jest tożsame z uchybieniem samemu Bogu.
- E. W relacji, jaką mamy z Bogiem, nie ma nic ważniejszego niż zetknięcie się z władzą – Dz 9:5; Mt 11:25.
- F. Poznanie władzy wiąże się raczej z wewnętrznym objawieniem niż z zewnętrzną nauką – Dz 22:6–16.
- G. Tylko Bóg jest bezpośrednią władzą dla człowieka; wszelkie inne władze są władzami pośrednimi – oddelegowanymi, przedstawicielskimi, wyznaczonymi przez Boga – Dn 4:32, 34–37:
 - 1. Tylko wtedy, gdy spotkamy się z Bożą władzą, będziemy mogli podporządkować się władzy oddelegowanej, którą wyznacza Bóg – Mt 28:18; Hbr 13:17; 1 P 5:5.
 - 2. Bóg wymaga, abyśmy podporządkowali się nie tylko Jemu, lecz także wszelkim władzom oddelegowanym – Rz 13:1–7; 2 Kor 10:8; 13:10; Hbr 13:17.
 - 3. Ci, którzy nie podporządkowują się pośredniej władzy Boga, nie mogą podporządkować się Jego władzy bezpośredniej.
 - 4. Bóg chce, byśmy podporządkowali się władzy pośredniej – władzom oddelegowanym – abyśmy mogli otrzymać duchowe zaopatrzenie.
- H. Wszyscy musimy spotkać się z władzą, dać się Bogu ograniczyć i pozwolić prowadzić władzy, którą On oddelegował – Iz 37:16; Flp 2:12; Hbr 13:17.

III. We wszechświecie istnieją dwie wielkie zasady – władza Boga i bunt szatana; ten wyjątkowy spór, jaki ma miejsce między Bogiem a szatanem, dotyczy władzy – Dz 26:18; Kol 1:13:

- A. Bunt to wyparcie się Bożej władzy i odrzucenie Bożych rządów:
 - 1. Pierwotnie szatan był archaniołem, stworzonym przez Boga, lecz z powodu pychy wyniósł samego siebie, pogwałcił Jego suwerenność, zbuntował się przeciwko Niemu, stał Jego przeciwnikiem i ustanowił własne królestwo – Iz 14:12–14; Ez 28:2–19; Mt 12:26.
 - 2. Gdy człowiek zgrzeszył, zbuntował się przeciwko Bogu, wyparł się Jego władzy i odrzucił Jego rządy; w Babel ludzie zbiorowo zbuntowali się przeciwko Bogu, by obalić Jego władzę na ziemi – Rdz 3:1–6; 11:1–9.

- B. Mimo że szatan zbuntował się przeciwko Bożej władzy, a człowiek, buntując się przeciwko Bogu, ją pogwałca, Bóg nie pozwoli, by ten bunt trwał bez końca; ustanowi swoje królestwo na ziemi — Obj 11:15.
- C. Sednem sporu, jaki toczy się we wszechświecie, jest to, kto ma władzę — 4:2–3:
 - 1. Musimy walczyć z szatanem, podkreślając, że władza należy do Boga — Dz 17:24, 30.
 - 2. Musimy powziąć mocne postanowienie, że podporządkujemy się Bożej władzy i że będziemy ją podtrzymywali — Mt 11:25.
- D. Grzech buntu jest poważniejszy niż jakikolwiek inny grzech — 1 Sm 15:23.

IV. Ten, kto reprezentuje Boga wraz z Jego władzą (władza przedstawicielska), musi posiadać następujące kwalifikacje:

- A. Musi poddawać się władzy — Mt 8:8–9.
- B. Musi zdawać sobie sprawę z tego, że w sobie samym nie ma żadnej władzy — 28:18; 2 Kor 10:8; 13:10.
- C. Musi znać Bożą wolę — Ef 1:9; 5:17.
- D. Musi być człowiekiem, który zapiera się swego „ja” — Mt 16:24.
- E. Musi być jedno z Panem i żyć z Nim w nieustannej i zażyłej społeczności — 1 Kor 6:17; 1:9; 1 J 1:3.
- F. Nie wolno mu być subiektywnym ani działać w oparciu o własne odczucia — 2 Kor 3:5.
- G. Musi być życzliwy i łaskawy w postępowaniu z innymi — Łk 6:35; por. Rz 5:15–16; 1 Kor 2:12.
- H. Musi być człowiekiem w zmartwychwstaniu, który żyje w Chrystusowym życiu zmartwychwstania — 2 Kor 1:9; 4:14.
- I. Musi zajmować uniżone miejsce przed Bogiem — Lb 14:5; 16:3–4, 22; 17:10; Mt 11:29; Rz 12:16; Łk 14:7–11; 1 P 5:5–6.
- J. Musi być w stanie znosić urazy — Wj 16:7; Lb 14:2, 5, 9, 27; Mt 6:14–15; 1 Kor 4:6–13.
- K. Musi mieć świadomość swojej niezdolności i nieprzydatności — Wj 3:11; 4:6–7, 10; 2 Kor 3:5; 1 Kor 15:10.
- L. Musi być człowiekiem, który właściwie reprezentuje Boga — Lb 20:2–13; 2 Kor 5:18, 20; Ef 6:20.

V. Najważniejszą i najbardziej duchową modlitwą jest modlitwa z władzą — Mt 18:18; Mk 11:20–24:

- A. Modlitwa z władzą jest rozkazem opartym na władzy — Iz 45:11; Mk 11:20–24:
 - 1. Modlitwa z władzą jest modlitwą rozkazującą — Iz 45:11.
 - 2. Jeśli chcemy, aby nasze modlitwy przed Bogiem były ważne i wartościowe, musimy być w stanie wydawać przed Nim autorytatywne rozkazy — Mk 11:23.
- B. Modlitwa z władzą ma dwa aspekty — związywanie i rozwiązywanie — Mt 18:18:
 - 1. Zwyczajne modlitwy to modlitwy, w których prosimy Boga, by związywał i rozwiązywał.
 - 2. Modlitwy z władzą to modlitwy, w których to my związujemy i rozwiązujemy, sprawując władzę.
- C. Modlitwa z władzą to modlitwa z Ewangelii Marka 11:20–24 — modlitwa kierowana nie do Boga, lecz do „tej góry” — w. 23:
 - 1. Modlitwa z władzą nie prosi Boga, by coś zrobił, lecz sprawuje Jego władzę i stosuje ją do tego, by rozprawić się z problemami i rzeczami, który powinny zostać usunięte — w. 23.

2. Modlitwa z władzą nie polega na proszeniu Boga o coś bezpośrednio, lecz na rozwiązywaniu problemów przez bezpośrednie zastosowanie Bożej władzy — Wj 14:15–27.
 3. Najważniejsze dzieło zwycięzców polega na sprowadzeniu władzy tronu na ziemię; jeśli chcemy być zwycięzcami, musimy nauczyć się modlić z władzą i przemawiać do góry — Obj 11:15; 12:10.
- D. Kiedy kościół modli się z władzą, włada Hadesem — Mt 16:18:
1. Kościół ma władzę, by władać każdą szatańską rzeczą.
 2. Kościół powinien ujarzmić wszelką działalność złych duchów za pomocą modlitwy i sprawować panowanie przez modlitwę — Łk 10:17–19; Mt 18:18.
- E. Jeśli mamy modlić się z władzą, najpierw sami musimy podporządkować się Bożej władzy; jeśli nie podporządkujemy się jej w odniesieniu do Jego pozycji ani nie zrobimy tego w swoim codziennym życiu i we wszelkich praktycznych sprawach, nie będziemy mogli modlić się z władzą — Iz 45:11; 1 Pet. 5:6; Obj 22:1.
- F. Modlitwa z władzą przyjmuje za punkt wyjścia niebo, a za cel — ziemię — Pnp 4:8; 6:10; Ef 1:22–23; 2:6; 6:18:
1. Modlitwa z władzą zanoszona jest z nieba na ziemię; zaczyna się z niebiańskiej pozycji, po czym schodzi na dół z nieba na ziemię — 2:6.
 2. Modlić się w dół to stać na pozycji, którą Chrystus dał nam w okręgach niebiańskich, rozkazywać z władzą szatanowi, odrzucać wszystkie jego dzieła i ogłaszać z władzą, że wszystkie Boże rozkazy powinny zostać wykonane — Mt 6:9–10.
- G. Pozycją modlitwy jest wniebowstąpienie, które jest również jej władzą; wszelkie modlitwy we wniebowstąpieniu są modlitwami z władzą — Ef 2:6; 1:22–23:
1. Modlitwa z władzą to modlitwa zanoszona przez tego, kto jest w stanie wydawać rozkazy, stojąc na pozycji wniebowstąpienia — Iz 45:11.
 2. Jeśli znajdujemy się na pozycji wniebowstąpienia, nasza modlitwa będzie równoważna z Bożym zarządzaniem; będzie wykonywaniem Jego rozkazów — Obj 8:3–5.
- H. Gdy dochodzimy do momentu, w którym zajmujemy niebiańską pozycję i mamy niebiańską władzę, dzięki czemu jesteśmy w stanie wypowiadać autorytatywne modlitwy, wówczas znajdujemy się na tronie i królujemy z Panem — Ef 2:5–6; Obj 3:21; por. Ez 1:26:
1. W takich chwilach nasza modlitwa jest nie tylko modlitwą autorytatywną, lecz także królującą, i staje się Bożym zarządzaniem, sprawowaniem Bożych rządów — Rz 5:17, 21; Mt 18:18; Obj 8:3–5.
 2. Jeśli będziemy chętni się uczyć, dojdziemy do miejsca, w którym będziemy mogli wypowiadać takie modlitwy w celu wypełnienia wiecznego Bożego zamyśłu — Ef 1:10–11; 3:9–11.